

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térifogataért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéő Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Románia és a székelyek.

K.-Vásárhely, február 7.

I.

Minduntalan szőnyegre kerül a székely kivándorlás kérdése. Hozzá szól ehhez boldog-boldogtalan s mindenki tud valami módot ajánlani, mely által a mind nagyobb mérvben szaporodó kivándorlás megakadályoztatnék. Ugy a magas kormány, mint a székely művelődési egyesület régen átlátták, hogy ezen a szomorú helyzeten segíteni kellene; igen fáj mindkettőnek, hogy ezen erőteljes, szorgalmas nép napról napra fogy és pusztul; a kormány respectussal viseltetik irántunk; a székely egyesület gyűlésein meleg hangú, érzékeny beszédek tartanak felettünk, de azért vajmi keveset tesznek olyant, minnek közvetlen hasznát vennék.

Az már régen elfogadott elv, hogy a székely kivándorlást meg kell akadályozni; lássuk tehát, hogy erre nézve minő intézkedések lettek eddig téve.

Először is az utlevelek kiadása korlátoztatott, és csakugyan ezen idő óta a hivatalos kimutatások kedvező eredményt tüntettek fel, a mennyiben a kivándorlók száma csökkent; azonban csak az erdők rejtett ősvényei tudnák megmondani, hogy mennyire igazak ezen hivatalos kimutatások. Tényleg úgy áll a dolog, hogy a tiltott gyümölcs kedvesebb lett s mai napság többen hagyják el hazájukat, mint valaha. A romániai városokat a szé-

kely iparosok egész raja lepi el, a román földesurak földéit székely munkások szántják. A bevándorlott iparosok egy része jó módba, más része inségre jut, elpusztul, de mindkét esetben a bement iparosok nagy része Magyarországra nézve örökre elveszett. Ha Magyarország fővárosában 10 zsidó család megmagyarosítja nevét, a sajtó örömmujongásban tör ki s nagy szavakban hirdeti, hogy „Magyarország nem volt, hanem lesz“; de hogy évenként 200—300 magyar család, még pedig a legjavából, a nyomorúságtól üldözötten kénytelen elhagyni hazáját, mondom, arról senki sem vesz tudomást; pedig e nép, mely oly óriási munkával és annyi fáradsággal igyekszik életét fenntartani, megérdemelné, hogy odafenn a nagy urak több figyelemmel legyenek iránta.

A magas kormány némi előnyben részesíté a székelyeket, midőn benn az országban előforduló közmunkákra felhívá a községek figyelmét s egyszerűsmind azoknak, kik ott alkalmazást akartak keresni, a vasutakon némi előnyt biztosított. Ez mindenesetre idővös intézkedés volt; azonban nem vezetett eredményhez, mert vagy a községek előjárásai nem értették meg a néppel, vagy a munkás-osztálynak nem volt hajlama hozzá, de tudomásunk szerint ezen kedvezményt Háromszékről vajmi kevesen vették igénybe. A székely nép igen konservatív ter-

mészeti, szívósan ragaszkodik ősi szokásaihoz, ha mindjárt veszítést okozzák is azok. Őt ellenállhatlan vágy vonzza Moldva felé; onnan várja sorsa jobb fordulását. Az igaz, hogy régebben valóságos Eldorado volt a székelyekre nézve Moldva: az erőteljes székely munkás-kezet arannyal fizették s a kiből egy kis életrevalóság volt, könnyen megmódosodhatott, s ámbár ezzel szemben mai napság ezer szomorú példa bizonyítja, hogy a régi jó idők lejártak, de azért mégis ösztönlik be aprója-nagyja szerencsét próbálni. A tavalyi évben megtörtént, hogy egy pár száz székely munkás — munka hiányában — az utszélen koldulva volt kénytelen életét fenntartani, de azért az idén is bizonyára ott lesznek, hogy hihetőleg ismét a tavalyi sorsra jussanak. A mi némileg indokolja a székelyek csodálatos előszeretét Románia iránt, azon körülmény, hogy igen közel van s így a székely hazáját mindig közelében érzi s láthatja szülőföldé kéklő bérzeit; ez nyomorúságát enyhíti, munkáját megédesíti. A székely nép — ha a nyomorúság kényszeríti — el tudja hagyni hazáját, de attól messze távozni nem tud; Romániába elmegy, hogy a bojár földjeit csekély bér mellett művelje, de a magyar alföldre nem menne, ha arany hegyet igérnének is neki.

III. Sándor császár koronázása májusban fog megtartani. A koronázásra vonatkozólag a császár kiáltványt boosátott ki, melylyel egyidejűleg két rendelet is jelent meg. Az első a kormányzóságokat, a nemesi főnököket és a kormányzóságok székhelyeinek előjáróit szólítja fel, hogy a koronázási ünnepélyen megjelenjenek. Az ünnepélyről csak Szibéria kormányzóságai zárhatnak ki a távolság miatt és a kormányzóságok, tartományi hivatalok elnökei. A második rendelet külön koronázási bizottság alakítását rendeli el az udvari miniszter elnöke alatt.

A székelyföldi vasutakról.

(Vége.)

Példát hozunk fel ugyanis, ennek megérthetése végett. Háromszékmegegyének Felvidéke és még Csikmegye is, ha tudni fogja azt, hogy valaha közvetlen érintkezésbe léphetik Maros-Vásárhelyen és Kolozsváron, illetőleg az ojtói szoroson át az ország fővárosával és a nyugati vasuti forgalommal, illetőleg Galaczon át a Dunával és a Fekete-tengerrel, azonnal kész leendő és minden aggodalom nélkül bele fog egyeztetni, hogy a Brassó—Bukarest felé irányuló szárny-vasut, illetőleg viczinalis vasut minél előbb kiépüljön az Olt és Fekete-ügy mentén; és bele fog egyezni abba is, hogy ne a lehető legrövidebb és egyenes irányban vezetessék az Brassóig, hanem legyen az inkább egy „gyűjtő-vonal“, mint valamely közlekedési és kereskedelmi fővonal reá nézve.

A közlekedés, kereskedelem fővonala reá nézve ugyanis mindig a fenn érintett kolozsvár—ojtói vonal maradna.

S nem kellene attól tartani, hogy a brassói és budapesti érdekek „uszályhor-

A „Székelyföld“ tárczája.

Haszonbérlet koromból.

Irtá: Scarron.

Gogoly irt már egy szép elbeszélést a köpenyegről, pedig kicsoda egy köpenyeg a hatalmas bundához képest? A bundához képest, melynek majesztetikus külseje, komor szürke posztója, széles farkasbőr galérja bizonyos tekintélyt fejez ki. Kétségkívül a bunda a ruhák királya — akár mit mondjon is az általam nagyon tisztelt szabó czéh.

A szabók ugyanis nem azt tartják, amit az esztétikusok, hogy egy nagy regény a nagy alkotás; a szabók azt mondják, hogy a legnagyobb alkotások a kis ruhadarabok; részletek mutatják a mesterkezet, mert a kis ruhadaraboknak többnyire a testhez kell simulniok, annak a kidomborodó arányai szerint. Mi a bunda? A bunda semmi! Azt meg tudja varrni még a szabó inas is.

De én nem tartok e tekintetben a szabókkal, bár nem vagyok rosszakarójuk, mert készséggel ismerem be róluk, hogy az emberiség formáját isten után ő tőlük kapja. Sőt nem ritkán ők korrigálnak az isteni művön is! Szép mesterség az, akárki mit mondjon!

Hanem hát a bunda mégis csak legtöbb, szó sincs róla, hogy nem a legtöbb lenne. Nézzétek csak meg, a mint ott függ a boltajtón czégernek s báránybőr bélése a mint kevélyen látszik odakiáltani a zuzmarás fáknak a járda szélén: „Nincs hidegség . . . ne bolondozzatok azokkal a pudeser galyaitokkal!“ Oh a bundát nem szabad kevesebb nézni mint a mi, mert az megboszulja magát.

Bundája különben igen kevés embernek van (s innen az a lenéző guny, a melylyel róla beszélnek). Új bundát pláne ritkán láthatni, (talán már nem is varrnak a mai időkben) mert az emberek folyton szegényednek s a bundák folyton drágulnak. E sajátságos körülmény bizonyos elhidegülést, bizonyos visszavonást szült s választalat épített a bundák és az emberek között. De ezen elhidegülésből nem hiszem, hogy háboru vagy nemzetiégi kérdés keletkeznék valaha, ez legfeljebb azt fogja eredményezni, hogy a ki ezentul is még egy-egy bundát csináltat, rá fogja iratni, a névjegyeire például ilyenformán: „Nagy István orsz. képviselő és bundatulajdonos!“ Mivel nem lehet tudni, hogy a kettő közül melyik ezim imponál majd jobban a közönségnek.

No, nekem soha sem lesz ilyen vizit-

kártyám. Nem, én soha se csináltatok bundát — mert én csak bundahaszonbérletnek születtem a világra, s meg van írva (alkalmasint a szent írásban), hogy a kit az isten egy garasra teremtett, soha se lesz annak három krajczárja.

A Mimitől kaptam levelet, hogy jöjjenek el . . . szívesen látnak, ha náluk töltöm a karácsonyt.

Jaj igen . . . Mimit elfelejtettem mondani, hogy kicsoda. Hát a Mimi az én jelőtem, — ha valamikor megtalálnék házasodni. Leírhatnák, hogy néz ki, milyen — de ezzel még jobban el lenne kaptva s én nehezebben jutnék hozzá. Nem jó azoknak a lányoknak reklámozni, a kik a jelőlteink, — mert bizony-bizony magunk ellen licitálunk.

Hát igaz . . . a levélben, a mit Mimi irt, benne volt még az a gyöngéd sor is, hogy okvetlenül bundában jöjjenek, mert ő nem venné lelkére ha megfáznék, ha valami bajom lenne. Megtiltja tehát, hogy bunda nélkül jöjjenek. Oh édes kedves tilalom! Inkább maradjak — azt mondja — vesztég, otthon. Deiszen! Ha megkötnéznék, se maradnék!

Szalasztottam is mindjárt a takarító-némat a József-terre szabómhoz, Morgensternhez, hogy dolgozzon ki egy elaboratu-

mot: miféle modalítások mellett kaphatnék egy bundát, mert el akarok utazni.

A szabóm megüzente, okvetlenül szerez egyet haszonbérbe (a haszonbér egy osztr. ért. forint naponkint). Belenyugodtam s azonnal irtam egy vizitkártyát, melyen kötelezem magamat minden napra egy forintot fizetni, mindaddig, míg vissza nem szolgáltatam. Erre a kártyára aztán az elutasítás előtti estén elhozta egy legény nagy örömemre.

Szép bunda volt s a mint elterült a diván egyik csücskén, mosolygó piros bélésével legalul, a hol a fekete prém végződik s a szebek körül, egészen uri külsőt kölcsönzött a szobának.

— Mikortól kezdve kell fizetni? kérdém a legényt. Remélem csak holnaptól kezdődik?

— Igenis, holnaptól — nyugtatott meg közönyös arccal s eltávozott.

Valóságos nyugalom ült lelkemre, hogy most már holnap délelőtt utra kelhetek, hogy semmi akadály nincs s lefeküdve, óvatosan kétszer fordítottam meg a kulcsot a zárban; volt már féltetni való jószágom: a bunda.

A mint a gyertyát eloltottam is, szemem önkénytelenül felkereste, sötét árnyéket vetett a falra s ez az árnyék olyan föl-

dozóivá" fog süllyedni, illetőleg maradni, akár természetes, akár mesterséges okokból, a minek folytán le fog tehát mintegy szakadni az ország szívéből, a hova pedig annyira vágyik s elmúlnak végleg a Brassótól független ipar és kereskedelem iránt táplált minden reményei; pedig ez hő vágya és óhajta a két megyének...

Addig azonban, míg nem tudja azt, hogy magasabb okok és tényezők valaha közvetlen érintkezésbe fogják-e hozni őt az ország központjával és a külföld valamely főbb pontjával: ösztönszerűleg keresi mindkét megye önére jén a két irányban a vasúti összeköttetés mielőbbi és minél biztosabb létrehozhatását. S nem gondol eléggé azzal, sőt talán fél is attól, hogy mielőbb csatlakozzék Brassó- és Bukaresttel s mintegy állandó irányt és áramlatot adjon ezáltal ezek felé közlekedésének és kereskedelmének.

Igy pl. Csikmegye Sz.-Udvarhelyen át Héjasfalva felé s Gyergyón át a tölgyesi szoros felé fog mindig inkább törekedni, mint Tusnád- s Sz.-Gyergyón át Brassó felé. Háromszék pedig valahol Baróthon avagy Előpatakon át Ágostonfalva, illetőleg Földvár felé, és Ojtozon át Fokszán s Galacz felé fog inkább törekedni, mint a Feketeügy mentén Brassó felé.

És ez nagy csapás mind a két megyére nézve.

A kérdéses vonalak ugyanis oly nagy természetes akadályok legyőzésével járnak, hogy azt másod-, sőt harmadrendű vasút aligha el fogja bírni valaha.

Az csak országos és világforgalmi jelentőséggel bíró fővonalak számára való.

Az ösztönszerű vágy és jói felfogott saját érdek azonban azt fogja sugni örökké a két megyének, hogy igitkezz, ha már csakugyan másképp nem lehet, önmagukon közvetlen összeköttetést keresni magadnak az ország központjában és szomszédos külföldre vezető fővonalakkal.

És ezen vágyának megvalósítására fogja összes erejét és figyelmét felemészteni.

Holott, ha erre nem lenne oka és szüksége: mondhatni, csaknem játék lenne a rendelkezésre álló tőkék igénybevétele mielőbb kiépíteni a Brassóba vezető vicinális vasutakat.

S hogy aztán ennek minő hasznos eredménye lenne, nem annyira a székelysége, mint inkább az országra és Brassónak emelkedésére nézve, úgy politikai, mint közgazdasági szempontból, röviden elmondjuk azt is.

Valódi, tiszta és még romlatlan székely vér ömlenék Brassóba és annak vidékére a két legtisztább magyar megyéből a két vonalon át. S a székelyföld ezen

séges volt ott, mint egy nagy birodalom mappája.

Oh bunda, bunda, te teszed nekem lehetővé, hogy elutazzam a Mimikémhez!

El is utaztam másnap. Azonban meleg volt a kupében, úgy, hogy a bundát egyszerűen végig terítettem az ülésen s unatkozva vártam, mint vasuton szokás, hogy fűtő után mikor jön megint új fűtő.

Hol-hol megnéztem az órát is. Lassan megy a kutya! Egyszer megdöbbenve pillantok a bundára, s eszembe nyilallik, hogy amióta ez a bunda itt hever mellettem, azóta körülbelül huszonkét krajczárra nevededett már az érte járó árenda.

Iszonyu gondolat ez egy fősvény embernek, én pedig az vagyok a természetemnél fogva. Minden kedvemet, örömemet elvette ez az átkozott bunda.

Hivatalfönököm úgy eresztett el, hogy maradjak, a meddig tetszik s most eszembe jutott s elszomorodtam bele, hogy a bunda okvetlenül haza hoz már mindjárt holnapután. Lehetetlen ott maradnom, leletetlen. Megölne a tudat, az önvád pazarlásom felett s aztán szegény ember vagyok s nem is igen futja a költség. Az kéne még, hogy tékozzoljak!

két részében felhalmozódott és még fel-tárással kiaknázásra váró őstermények: úgy az erdészet, mint a bányászat és az állattenyésztés köréből, odahullanának Brassónak ölébe. Az itt felhalmozott tőkék és az itt rendelkezésre álló iparüző munkaképv. és hajlam jutányos és bő anyagot és alkalmat lelne, továbbra is a két székely megyének közvetlen-közelébe jutván.

Meg lenne tehát az országra nézve magyarosan erősítő Brassó és vidéke, illetőleg a tömösi és töresvári határszéli két szoros, a nélkül, hogy azért csak egy parányi áldozatot is kértünk volna a kérdéses vidékeket ez idő szerint megszállyva tartó magyar hazafias érzelmeiről magukat hiressé tenni egyáltalában nem igen óhajtó idegen ajku polgártársainktól.

Sőt nyakokra zúdítanak úgy szólván az áldást és bőséget is, — lévén t. i. nekik rendkívül nagy előnyükre, ha minél nagyobb mértékben és olcsón özönlik hozzájuk mindazon nyers termény és áru, a mit Csik- és Háromszék megye szállítani képes.

Végül ismételjük tehát, mentse fel az állam a jobb sorsra érdemes két határszéli vármegyét abbéli hazafias aggodalmától, hogy: vajjon miképen juthasson ő is minél előbb és minél közvetlenebb vasúti összeköttetésbe az ország belsejével és a külfölddel.

Mondassék ki, hogy a keleti csatlakozás M.-Vásárhelytől Udvarhely, Csik- és Háromszék megyékén át Fokszányig előbb-utóbb, de ki fog építtetni. Afelől tehát ne aggódjanak a székelyek. És lássanak csak bátran s mielőbb hozzá a Brassóba vezető vicinális vonalak kiépítéséhez.

Mert ha nem, bizony, bizony az lesz, hogy a brassó-zernesti vonal kiépülte után a vöröstorony-fogaras-ágostonfalvi (sőt közvetlen brassói) vonal is ki fog épülni, s többet nem Háromszékről és Csikmegyéből, hanem Fogarasmegyéből fogja Brassó és vidéke nyerni az ipar- és kereskedelemhez szükséges fát, ásványt, állatot, gyapjút, állatbort s a sokat emlegetett háromszéki és csikmegyei világhírű gyógyforrások és climaticus gyógyhelyek is elcsücsülhetnek az ő világhírűekkel gazdag látogatók s külföldi utazók nélkül továbbra is az ő kezletleges állapotukban.

Ha reánk biznák, így állapítanak meg tehát a székelyföldi vasúti hálózat tervezetét:

1. Az állam építse ki mielőbb, avagy: legalább helyezze biztos kilitásba a kolozsvár-ójtozi fővonalat.

2. Jelentékeny állami segélyvel építtessék ki a m.-vásárhely-tölgyesi szárnyvonal.

3. Nemi állami segélyvel építtessék ki magánvállalat mellett a Brassó-, S.-Szt.-

Egy kisebb állomásnál kocsi várt reám s már tengelyen kellett utaznom egy kis városkáig, a honnan omnibusz-kocsi közlekedik, addig a faluig, a hol Mini lakik; a kocsi ott fog letenni a házunk előtt.

Egy kicsit csipős idő volt s igen jó hasznát vettem a kiarendált jóságnak, beleburkolóztam egészen, úgy hogy csak az orrom látszott ki, az is csak akkor, ha a kocsistól kérdezősködtem egyet-mást.

— Mikor indul N-ből az omnibusz?

— Este 9 órakor.

— Aztán fölveszik ott az embert bizonyosan?

— Fölvenni fölveszik, — mondá a kocsis — csak odaérünk.

— Hát azt gondolja, hogy nem érünk oda? kérdém aggodalmasan.

Nagy füstmacskát fújt felém a pipájából. — Odaérni odaérünk, csak fölvegység az urat.

Ebből aztán nem lettem okos, hanem átadtam magam néma rezignációval a homályos jövőendő estélyeinek.

(Vége köv.)

(„P. H.”)

György-, Tusnád-, Csik-Szereda-, gyergyói, u. n. oltmenti összekötő vonal egész a tölgyesi szorosig.

4. Magánvállalat utján építtessék ki mielőbb Brassóból kiindulva K.-Vásárhelyig az úgy nevezhető feketeügymenti vicinális vasut, valamint

5. magánvállalat utján építtessék ki mielőbb Segesvártól kiindulva Székely-Keresztur felé és tovább az u. n. nagy-küküllőmenti vicinális vasut.

K.-y.

Kézdi-szék, február 8.

Nem gondolható honfi, ki társadalmi életünk jobb sorsra fordulását ne óhajtaná, sőt tehetsége szerint szóval és tettel ne lépne annak érdekében a munkásság mezejére.

Mert nem elég csak lelkesülni a társadalom felvirágoztatása iránt; tettekkel kell bebizonyítanunk, hogy akarjuk is azt.

A polgárosult társadalomban nem képzelhetünk oly tagot, ki tudatával nem bírja annak, hogy úgy az államnak, mint a társadalomnak alapja az erkölcsiség. Ha tehát virágzásra akarjuk emelni a társadalmat, alapjában kell azt kezdenünk, vagyis első sorban az erkölcsiséget kell őszinte honfiai hévvel fejlesztenünk.

Bizonyára ezen magasztos eszmétől vezéreltetve tárgyalta a képviselőház a napokban az uzoráról és káros hitelügyletekről szóló törvényjavaslatot.

Hasonló magasztos hazafiai indulatból utasította közlebről Torontálmegye alispánja is az összes alá rendelt szolgabírákat, hogy a vad házasságok elleni küzdelemben az összes hitfelekezetek lelkészeit lehetőleg támogassák, ezen célból hatóságuk területén a vad házasságban való együttélést a legszigorubbantiltsák el és ezen tilalomnak ott, hol az szükségesnek mutatkozik, a felek szétválasztásában nyilvánosan szerezzenek érvényt.

Habár későre, — de jobb későre, mint soha — belátta a magas kormány az uzora és káros hitelügyleteknek a társadalom erkölcsi és anyagi fennállására való veszélyes voltát s törvény által igyekszik ezen óriási nagygyá lett társadalmi baj enyhítésére orvoslatozt nyújtani.

Itt nem bocsátkozunk az uzora és hitelviszonyok újabb fejtegetésébe; volt alkalmunk a lap hasábjain azokat is érinteni. Hogy a vad házasságok is hasonló veszélyt rejtenek magukban a közerkölcsiségre, szintén nem szorul bizonyításra.

A vad házasságok, mint a társadalom fattyu-kinövései, botrányul szolgálnak az Isten és törvényei által szentesített családi életnek. Megfertőztetik a családi szentélyt, melynek a keresztényi szeretet melegtől és mennyi fénytől kell áthatva lenni.

Ha erkölcsiben meg van fertőzve a család, nem szolgálhat ép és tiszta kiegészítő részül a társadalomnak. Az egyes családok erkölcsi tisztaságában van letéve a józan keresztény társadalom alapja. Addig van csak egy nemzet léte és jövője biztosítva, míg tisztán áll erkölcsiben. Nemzeti fennállásunkat és jövőnkét biztosítani mindnyájunknak szent kötelessége. Ekép kötelességünk minden veszélyt, mely nemzetségtől életét, virágzását és jövő erősítését fenyegeti, teljes erőnkkel elhárítani.

Felhívjuk tehát nagyérdemű alispánaink figyelmét azon magasztos tényre, mely szerint Torontálmegye alispánja az összes alá rendelt szolgabírákat utasította a vad házasságok eltiltására. Ezt hazafias lelkű alispánainktól mi is elvárhatnók addig is, míg a kormány, belátván ennek szükségességét, a törvényhozás utján megszüntetné ezen botrányos és erkölcsellenes viszonyokat.

Felvidéki.

Háromszék megye közigazg. bizottságának febr. havi gyűléséről

a megtett jelentésekből kivonatosan a következőket közöljük:

Forró Ferenc alispán jelentése sze-

rint a törvényhatósági iktatóba jan. hóban érkezett 960 drb. Tüzeset volt 8, vadászjegy kiadatott 2 drb, cselédjegy szintén 2 drb, utlevél egy évre felterjesztetett 540, 15 napos kiadatott a központból 194. A f. évi sorozás március 1-én veszi kezdetét.

A jelentés kiegészítésül elnök meg-jegyzi, hogy a miniszterium megszüntette a marhavész felőli intézkedéseket, a megyei vészbizottság azonban eddig nem oszlott fel.

Babarczy Ferenc kir. adófelügyelő jelenti, hogy a múlt hóban egyenes adó-ban befolyt 3150 frt 77 kr, vagyis 1699 frt 45 krral kevesebb, mint a múlt évi januáriusban; hadmentességi díjban befolyt 1292 frt 11 kr, vagyis 316 frt 17 krral több, mint az előző évben. Ideiglenes ház-adómentesség s fizetési halasztás a lefolyt hóban nem engedélyeztetett.

Drágos Elek kir. ügyész jelenti, hogy jan. hóban a fogházakban le volt tartóztatva 63 egyén és pedig 46 férfi, és 7 nő. Ezek közül gyilkosságért 7, rablásért 2 s gyújtogatásért 10 személy. A fogházakban a letöltő hóbán halálozás, ragályos betegség nem volt, szűkés, öngyilkosság, vagy ezek kísérlete nem fordult elő, a fegyelem nem zavartatott meg.

A közbiztonság épen nem mondható kielégítőnek; bűnvádi feljelentés beérkezett 58, melyből gyilkosság 1, gyújtogatás 10. A gyújtogatásoknak fele, melyekből a múlt évben 90% vigyázatlanságnak volt nevezhető, a múlt hóban szándékos gyújtogatás volt. Jelenti továbbá, hogy Hidvégen egy vakmerő gyújtogató banda fedeztetett fel; tagjai nagyobb részt kézrekerültek; hogy a monstrozus bűnvizsgálat mielőbb befejeztessék, a kir. ügyész a napokban személyesen meg fog jelenni a helyszínen.

Dr. Antal Mihály megyei főorvos a megye egészségügyi állapotát a lefolyt január hóban kielégítőnek jelzi; a légző szervek hurutos és lobos bántalmainak csekély száma mellett a heveny ragályos kórok közül a ronesoló toroklob Zabola, Haraly, Hilib, Szárazpatak, Altorja, Alcsernáton, Beczka, a vörheny Kisborosnyó, Zabola, Hilib, Martonfalva, a himlő Haraly, Gelencze és utóbbi napokban Polyan községben észleltetett szövőrányosan. A hasi hagymáz, mely Szárazpatakon járványosan uralkodott, mivel pár hét óta újabb betegedési eset nem fordult elő, teljesen megszűntnek tekinthető. A megyei „Ferenc József” kórházban ápolatott 35 férfi, 11 nő, összesen 46 beteg; ezek közül elbocsátott gyógyulva 22, gyógyítatlanul 1, a hó végével gyógykezelés alatt maradt 15 férfi, 8 nő, összesen 23 egyén. Az állatok egészségi állapotát kitűnő volt; mindössze is 4 darab szarvasmarha hullott el lépfeében.

A jelentések tudomásul vétettek. Az ezután letárgyalt ügyek közül megemlítjük, hogy Haraly, Mátisfalva és Seps-Martonos községek az államtól inségkölsönben részesülnek.

Kézdi-Vásárhely városkapitánya ellen fegyelmi vizsgálat rendeltetik el a katonai karhatalomnak önhatalmából történt alkalmazása miatt.

A Beczka város árvapénztárában fölmerült rendtelenségek elintéztettek. Az ügy különben áttétetett a fegyelmi választmányhoz, s a bereczki polgármester fel-függesztés terhe alatt utasított, hogy a már évek óta felfüggesztett, de folytonosan alkalmazott volt főjegyzőt minden hivatalos teendő teljesítésétől távolítsa el.

Sz. 6—1883.

gazdasági egyll.

Jegyzőkönyv

a csikmegyei gazdasági egyesület igazgató választmányának 1883. év jan. hó 24-én Becze Antal egyesületi elnök elnöksége alatt tartott üléséről.

(Vége.)

11. Titkár emlékeztetbe ajánlja választmányának a folyó évben Gy.-Szentmiklóson rendezendő kiállítás előmunkálatai megkezdése iránti intézkedést.

Gyergyó-Szentmiklós községe felszó-

litandó elnökség által, hogy hajlandó lesz-e a kiállítás részére helyiségeket s a kiállítás rendezéséhez megkívántató közreműködést s az ezzel járó némi anyagi segílyt is felajánlani a kiállítás sikere érdekében.

12. Titkár bejelenti a választmány-nak, hogy Jancsó István kézdivásárhelyi polgár levél által megkereste egyletünket az iránt, adnánk utasítást, minő gazdasági szakmunkák és szaklapok a legalkalmasab-bak és legszükségesebbek a mi viszonyaink szerint a megszerzésre, továbbá kitől sze-rezhetni Csikból a legjobb vetőmagvakat?

Titkár a megkeresésre megadta a vá-laszt és a szükséges felvilágosításokat s kéri a választmányt, vegye tudomásul in-tézkedését.

Titkár intézkedése helyeslőleg véte-tik tudomásul.

3. Márton Ferencz tagtárs egy ré-gebbi indítványát elevenítvén fel, figyel-mébe ajánlja választmányának, hogy a folyó évi költségvetésbe vétessék fel 600 frt azon községek előjárásai, esetleg szépítő bi-zottságai jutalmazására, kik a közhelyek befásítása körül legtöbb buzgalmat és ered-ményt mutatnak fel.

Márton Ferencz tagtárs, indokolt in-dítványának a jövő igazgató választmányi gyűlésen írásban leendő előterjesztésére a gyűlés által felkérte.

14. Cziko Sándor egyl. pénztárnok előterjeszti a mult 1882. évről szóló száma-dásokat. Egyuttal ajánlja, hogy a tagsági díjhátralékok felszedése érdekében kére-sék meg a megyei alispáni hivatal, hogy a szolgabíró-ságok útján szíveskedjék intéz-kedni, hogy a tagsági díjak minél előbb befolyjanak.

A bemutatott számadások megvizsgá-lására nézve felkérteik megyei alispán ur ő nagysága, hogy a megvizsgáltatást a me-gyei számvevő által eszközöltetni szíves-kedjék; továbbá hasonlólag felkérteik, hogy a hátralékok felhajtása iránt a szolgabíró-ságok útján intézkedni méltóztassék.

Határoztatik továbbá, hogy a meg-ajánlott oly alapítványokról, melyek be nem fizetettek, az alapítótól kötelezvé-nyek vétessenek, melynek eszközzésre el-nök, titkár és pénztárnok felhivatnak.

15. Deák Ignác tagtárs felemlíti, hogy azon egyleti tagok, kik a mult évben a nmgu földm., ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által ajándékozott kísérleti magvakból részesültek, maig sem közölték az egylettel a kísérlet eredményét, daczára, hogy az egyleti közlönyben erre felszólítva voltak, s így az egylet nem képes ez iránt jelentést tenni az adományozó nmgu mi-niszteriumnak.

Illető egyleti tagok egyenkint felszó-lítandók titkár által azon fennhagyással, hogy jelentésüknek elmulasztása esetén jövőre az egylet által nyújtandó hasonló kedvezményre nem számithatnak.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

A jegyzőkönyv. aláíratván, hitelesít-tetik.

K. m. f.
Becze Antal,
e. elnök.

Nagy Imre,
e. titkár.

K.-Vásárhelyt, 1883. febr. 7.

Hosszasan rajzolni ama szép képet, melyet t. hó 3-án a háromszéki „Er-zsébét“ árvaleánynevelő intézet és „Ste-phanie“ menház javára rendezett álarozos tánczvizgalom előnkbe tárt, nem szándék-szom. Mindazonáltal a közügynek vélek szolgálatot tenni akkor, midőn annak főbb vonásait esetlenül megkísérlem.

Hogy ama humán intézetek, melyek-nek javára ez estély rendezett, mily ne-mes czélért küzdnek, mikép töltik be ma-gasztos hivatásukat, mindnyájan tudjuk. Azt sem kell mondanom, hogy annak jól-éte, virágzása mennyire fekszik mindnyá-junk szívében. Közös megállapodás után egyenlő akarattal, versenyző ügybuzga-lommal teremtettk azt megyénk nemes lelkű hölgyei. Tettük maradandó beccsel és emlékek örökítették meg a történelem könyvében s hálás szívvel adóznak minden

kor érte a felsegélyt védtelen árvák és tehe-tetlen öregek s elismeréssel említi nevüket az utókor. De ha mindezek nem volnának is, elég boldogító az a tudat, hogy szen-vedő embertársainkkal szemben Isten pa-rancsát teljesítettük.

Tárgyannak eme szerény kerete után lássuk ama ragyogó képet, melyet a jóté-konyosság szent hevéből lelkesülő szép pub-likum a legpompásabban tár előnkbe.

Me gy é n k egyik nevezetességének, a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézetnek f. évi február 3-án meg-tartott bálja teljesen sikerült. Ez alkalom-al nem annyira városunk, mint vidékünk intelligens közönsége igyekezett a jótékony czélt filléreivel felsegélni. Az egyszerű, iz-lésteljes báltermet szépszámu közönség né-pesítette be. Ambár maszkos bál volt ter-vezve, de a maszkok kevés száma miatt egy szép elite-bállá fejlődött, hol 58 pár két ko-lonban lejtette a négyest, krakoviankát stb.

A maszkok közül szt. Florián és a menyasszony s még egy pár érdemelnék említést egy izlésteljes öltözetükért, mint correct maguktartásáért. Kósa ur öltözdé-jében ez alkalommal még sok újabb maszk-öltözkék is volt, de közönségünket a mult-ból kifolyó e tekintetbeni csalódása vissza-tartóztatta a felöltöztéstől. Kósa urnál minden évben találhatni három-négy új maszköltözkét, de egész garderobe-ját meg nem újíthatja, mert ez ki sem fizetné magát. Különben is igen szívesen látunk abban az öltözkében másokat is, és épen oly érdekelk igyekszünk kitudni, hogy ki hányja élezeit felénk az álaroz alól most, mint igyekeztünk akkor, midőn mást ez öl-tözkében először láttunk.

A bájos hölgykoszoru vidám kedély-hangulata valódi élénkséget kölcsönzött a társaságnak s a maszkok hiánya nem rontá el a jó kedvet. A megjelent kedves hölgye-ken kívül elismeréssel kell megemlékeznem a vidéki és városi fiatalaságról, nemcsak azért, hogy oly szép számmal jelentek meg, hanem azért is, mert kitartó jó kedvük-és élénkségükkel szép emléket és állandó re-nomét szereztek e bálnak.

Azt hiszem, nem sértem meg a t. hölgykoszort, ha becses neveiket oly sor-rendben, mint gyenge memoriám meg-örizte, felsorolni bátorkodom. Khun Ist-vánné, Khun Jolán, Pethő Istvánné, Pe-thő Katalin, Pethő Zsuzsika, Bartók Ká-rolyné, Kőnczei Zsuzsa, Szakács Mari és László Zoltánné (Karathnáról), Csoboth Klára (Altörjáról), Rápolti Gáborné, Vajda Lajosné, Vajda Vilma, Vajda Szeréna, Ko-vács Mari, Farkas Czéni (Alesernátonból), Vajda G.-né sz. Kozma Zsuzsa, Vajda Mari (Martonfalváról), Dr. Pethő Józsefné, Dr. Szini Gyuláné, Tóth Lászlóné, Baricz An-talné, Csizsár Pálné, Csizsár Imréné, Török Sándorné, Török Mari, Vajna Mari, Bakk Pálné, Baka Dánielné, Fejér Ferenczné, Fe-jér Róza, Szele Mártonné, Popovics An-drásné, Popovics Vilma, Benke Emma, Beczman Mari és Ilona stb. (Kézdi-Vásár-helyről).

A vidéki és városi ifjuság szokott ügybuzgóságából kifolyólag ez alkalommal is teljes számmal vett részt.

Az ügyes tánczrendező urak valódi bravourt arattak, mert a tánczrend válto-zatossága teljesen kielégíté az igényeket s kellő szórakozást nyújtott a fényes társa-ságnak.

Carneval urának ez évben utójára dobbant szíve; megszűnt ugyan élni, de kedves emléke maradt fenn, mert ez évben igen jól viselte magát; minden estélye szépen sikerült.

Adjon az ég továbbra is szellemi és anyagi erőt mindnyájunknak, hogy fel-fogni, megérteni és követni tudjuk a jót és segíthessük előbb-előbb a közügyet, hogy idővel boldog lehessen e nemzet s virágo-zék hova-tovább e szegény haza.

(x+y.)

Mindenféle.

— Gróf Zichy Jenő és Jagócsi Péterffy József Erdélyben folytatják működésüket az ipar-iskolák ügyében. E hó 7-én érkeztek

Kolozsvárra, 10-én Deésre, innen mennek 11-én M.-Vásárhelyre, 12-én Nagy-Enyedre, 14., vagy 15-én Gy.-Fehérvárra, aztán Aradra. Ezt írja a „K. K.“ Így tehát Há-romszékmegyét s a többi határszéli me-gyéket nem ejtik utjokba. Egy más forrás szerint f. hó 14-én fognak Seps-Szent-györgyre érkezni. Hogy Kézdi-Vásárhelyt meglátogatják-e, vagy nem, arról nincs tu-domásunk. Ha csakugyan megyénket is felkeresi a nemes gróf, ohajtandó lenne, hogy illetékes helyen e városra is felhi-vassék figyelme. E város kelet felé irányuló missiójánál fogva megérdemelné ennyit.

— A Csik-Szeredában alakulóban levő takarékpénztár részvényeiből eddig 714 kelt el Csikmegyében. Nagyobb számmal vettek részvényeket: Lázár Domokos 25, Pototzky testvérek 25, Dobribán János 20, Zakariás Lukács és Izsák 20, Pototzki An-tal és fia 20, özv. Száva Istvánné 10, id. Erőss Elek 10, ifj. Erőss Elek 10, Czifra Ferencz és fiai 10, Szöcs Ignác 8, Imets F. Jákó 10, Szentpéteri János 6, T. Nagy Imre 10 stb. Ezeken kívül számosan vet-tek 5, 4, 3, 2 és 1—1 részvényt. Binder Adolf kovásznai gyógyszerész egyedül 100 drb részvényt vett meg, mely azonban csak folyó hó 14-től fogadtatik el az alapi-tók által, miután ezen határidő a csikme-gyeiek jelentkezésére van fenntartva. La-punk felszólalása, úgy látszik, nem hangzott el a pusztában, mert a csikiai nem remélt számmal siettek a részvényeket megvásá-rolni, hogy a pénz „ittthon“ maradhasson.

— A Háromszékmegye területén lévő törvényszék „illetékes helyről“ nyert értesü-lés szerint a bíróságok rendezése alkalmá-val ezuntul is e megye területén fog ma-radni.

— Vasut Háromszékmegyében. Fama asszony megint azt rebesgeti, hogy Három-székmegyének vasutja lesz. Állítólag a m. kir. közlekedési miniszterium engedélyt adott egy Ágostonfalva és K.-Vásárhely közt Baróthot, Baczont, Málnást és Seps-Szentgyörgyöt érintő vasut előmunkálatai-nak megkezdhetésére. Szerencsét kívánunk hozzá!

— Udvarhelymegye bizottságának e hó 8-án jobbrészt a székely vasut tárgyában megtartott rendkívüli közgyűléséről elisme-réssel kell megemlékeznünk. Lapunk egyik közelebbi számában kifejezték adtuk abbeli tiltakozásunknak, hogy a tervbe vett vasuti hiányzó részvények a községek ráparan-csoltassanak. Örömmel konstatalhatjuk ma már, mikép a közgyűlés a községek nézve facultativ csak annyit határozott, hogy „kinek kell, vehet“. Ez így van ren-dén. A módosabb község vehet, ha érzi, hogy az obligátióknak megfelelően, de a szegényebb legalább nem hozott kényszer-állapotba. Maga a vármegye 44000 frtnyi összeget fog vasuti részvények koronkinti megszerzésére fordítani azon összegek-ből, melyeket évenként a prizma-megvál-tásból az államtól kapand. Bár, tekintve az utmunka-robot szertelen voltát, nem a leg-jobb állapot ez is, mégis csak valami biz az, s örülhetünk, hogy félbe-szerbe ennyivel beérhetjük.

— A csikmegyei főorvosi állás Dr. Spá-nyik lemondásával megüresedvén, helyet-tes főorvosul a főispán Dr. Molnár József tiszteletbeli főorvost nevezte ki.

— Zeneestély. A kézdivásárhelyi köz-művelődési egyesület zeneszakosztálya a már két alkalommal elhalasztott zeneesté-lyét a f. hó 17-én fogja megtartani, most már visszavonhatlanul. A kézdivásárhelyi közművelődési egyesületnek e szakosztá-lya az egyedüli szakosztály, melyben az egyesület még él. Vajha e szakosztály lenne azon szögletkö, melyen az egyesület újra fog épülni. A mint illetékes helyről érte-sítnek, ha a hangulat olyan lesz, egy pár bójti „négyes“-re is kerül sor az előadás végén.

— Borszéki körjegyző Csergő György urtól hosszabb nyilatkozatot vettünk, mely-ben az ottani járvány állásáról lapunkban közölt tudósításokat tulzotaknak s a való-sággal meg nem egyezőknek jelenti ki.

— Magyarosodunk. Lapunk egyik szá-mában említettük volt, hogy a Brassóban

székely II. hadkiegészítő parancsnokság né-metül intézi átiratait a k.-vásárhelyi rend-őrséghez, melyeknek lefordítása, miután ott nem igen értik a „nimet szót“, sok baj-jal és vesződéssel járt. A rendőrség végre elkeseredve, elkezdé az átiratokat vissza-küldeni lefordítás végett. A parancsnokság elég méltányos volt a rendőrkapitány ke-serveit figyelembe venni és most átiratait mindig magyar nyelven intézi. Gratulálunk!

— Házasság. Csikszentmártoni Becze János birtokos kedves leányát: Annát, f. hó 4-én vezette oltárhoz Nagy Sándor csik-szentgyörgyi m. kir. esendőr őrsparancsnok. Násznagyok voltak: Becze Antal alispán, Cziko Sándor és Fodor Dávid urak. Az esküvőn Szt.-Mártonról és vidékéről számo-san voltak jelen. Tartós boldogság kísérje az új frigyet!

— Az idei sorozás Háromszékmegye felső járásai: a következő sorrenddel fog megtartatni: Kovásznán 1883. márcz. 19., 20. és 21-én, Kézdi-Vásárhelyt a vá-ros részéről fősorozás 1883. márcz. 24-én, Kézdi-Vásárhelyt Kézdi alsó járás részéről 1883. márcz. 27., 28. és 29-én, Kézdi-Vásárhelyt Kézdi alsó járás részéről 1883. márcz. 30., 31. és ápr. 2, Bereczk város részéről 1883. ápr. 4-én. Az állandó felül-vizsgáló bizottság székhelye Udvarhely-megye, Háromszékmegye, Csikmegye, Bras-sómege, Nagyküküllőmege zsiberki és köhalom-hévízi sorozó járásaira, Fogaras-megyének sárkányi és törösvári járásaira nézve Brassó. Felhivatnak az 1863., 1862., és 1861. évben született azon k.-vásárhelyi egyének, kik hadmentességi czimmal bir-nak, hogy ezen rendelet közzétételétől szá-mítandó 14 nap alatt kérvényeiket alólírt rendőrkapitányhoz adják be, mert azontul azok el nem fogadtatnak. Molnár Dé-nes, rendőrkapitány.

— A k.-vásárhelyi jótékony nőegylet f. hó 13-án d. u. 4 órakor bizottsági gyűlést tart, melyre a tagok tisztelettel meghivat-nak. Egyuttal a nőegylet elnöksége köztu-domásra hozza, hogy rendes heti filléres-téyleit f. hó 20-án megkezdí s azután vissza-vonhatlanul minden kedden megtartja.

— Fináncz-stikli. Dálnokban pár nappal ezelőtt betért egy pénzügyőr Cs. I. boltjába, hogy a petroleumkészletet megvizsgálja. A kereskedő nem lévén honn, leánya volt a bolt-ban. A fináncz, felhasználva a leány járatlan-ságát, azon alapon, hogy a meglevő petro-leumkészlet nincs megadóztatva, 1 frt s egy néhány krajczár bírságot rótt ki s azt nyomban fel is hajtva, az átvett összeget nyugtázta, jöllehet a mult évi szept. 1-től fogva a petroleum a gyárban adóztatik meg s így a pénzügyőrségnek semmi köze a bolti készlettel, de másfelől a pénzügyőröknek az esetleges bírságpénzeket átvenni nem is szabad. Cs. I. kereskedő hazaérkezvén, értesült a dologról, megnézi a nyugtát s bá-mulva látja, hogy az ő saját neve van alá-írva. Az esetről azonnal jelentést tett az illetékes biztóságnak, ki a nyomozatot — mint értesültünk — meg is indította.

— Bikkfalván a napokban egy ember disznót ölvén, kis fiát oktatta, hogy miké-pen kell a disznóperzselésnél eljárni, mi-képen kell a tüzet alája rakni és élesíteni. A gyermek áhitatos figyelemmel hallgatá végig az okos tanácsot s elhatározá magá-ban, hogy az itt szerzett elméleti ismereteket nemsokára gyakorlatilag is érvényesíteni fogja. Nemsokára alkalom is kínálkozott erre. Szülei elmentek hazulról s a kis fiu egyik pajtásával bement a csürbe, hogy „disznósdí“-t játsszanak. Összehordott egy rakás szalmát, pajtását ráfekteté s aztán meggyújtá alatta a szalmát. A gyermek ugyan kiszabadult a lángok közül, de a csür leégett.

— „Magyarország függetlenségi harcza 1848—49“ Gelich Rikárd tábornok nagy-terjedelmű művéből a 2 füzet is elhagyta a sajtót. Havonként 2 füzet jelenik meg; egy-egy füzet ára 40 kr.; előfizetheti Aig-nernél Budapesten, 6 füzetre 2 frt 40 kr, 12 füzetre 4 frt 80 kr-ával. Ajánljuk t. ol-vasóink figyelmébe.

— Molnár György „Világos után“ czimú művére február 18-ig még elő lehet fizetni Aradon (Petőfi-utca, 4. sz.) 1 frt 50 krajczárjával. Az ezután érkező előfizetők a művet csak 2 frtért szerezhetik meg. A mű 10 fejezetből áll. A 10-ik fejezetben székely-földi utját írja le a szerző a következő

ozimek alatt: A székelyföldön. Szüpa szintársulata Dénán. Déva a szabadságharc után és most. A hajdan fényes úri házak, családok. A régi időből 30 év után csak egy ismerős. A fájdalom anyja. A dévai temetőben. A Bachuszár és spiczli is ott fekszik az igaz honfiak közt. A sírkövek fölírásai. A jó Fodor bácsi sírja. Egy angyal sírja. Az örökzöld repkényluga Krisztus szobra alatt. Veturia és Coriolanus. Héjasfalva környékén. Petőfi és a bérczek sái. A székely nép mythosza Attila hadairól az égből tejútján és Petőfi haláláról. A nehéz feji székely. A négykerekű Attila-féle taliga. Az udvarhelyszéki faluk és lakói. A Goliáth székelyek. A székelyek nyomorúsága. Megérkezés Sz. Udvarhelyi piacára. A „né-te-ne” elcsodálkozók Kántor Gyuszi és fursán pakolt szekere fölött. A Romhányi-féle hős-színész üdvözlése. „Szortyogj csak hm-hm kedves pipám, szortyogj!” A becsületes malaczpecsenyész direktor. A direktorné. A ferslag tüzhely (Sparherd). A nagy körutrá vállalkozó trupp. A holdvilágba meredő amorózó és a „megvetem” kegyetlen szívű primadonna. Székely vagy Szítás-Keresztur. Papp János, Lengyel Lajos. Boldog város, nincs panasza. Hét hátról álló község hét bírja egy városban „összeszokotálva”. Az oláh és szász néptanítók. Az állam 70 krajczárjai egy néptanítónak napi díjban. A magyar nyelv nem terjed. A kis Edgar Learben. Kántor Gyuszi Csikszeredába szöki a trupp elől. A trupp utána szalad. A csikszeredaiak. A doktor háza. Nagy Imre. Adorján, a székely faj mintapéldánya. Imets Jákó költő, tudós, a gymnasium igazgatója. A csiksomlyói szent barátok refektoriumában bucsukor. A csodátévő Mária-szobor a tatár kardvágásokkal homlokán. Bonifácus és Lázár fráterek. A csiki plebánosok. A csikszeredai kórház. Tusnádon. A Hargita és Nemere szele. A sepsiszentgyörgyiek. Gy.-Szent-Miklóson. A műkedvelő művész. A túzoltó parancsnok. A pinceszénő. A gyergói nők mokusvadászata. Mogorószüret. Deficitek. Az új plebános installációja. A káplán. Tartuffe. A bucsini havason. Ökrök, lovak harca a medvével. Borzasztó utak a fenyőrengetegekben. Erzsébetvárosban. Az örmény nők. Kézdí-Vásárhelyen. Brassóban. Segesváron. A segesvári műkedvelők. N.-Szebenben. A szászok. Románok. Nyéki szintársulata. Román Miron metropolita és a magyar színészet. Békessy Mark. A kolozsvári színház állapota.

Kimutatás

a Székely Nemzeti Múzeum múlt évi decz. és folyó évi jan. havi gyarapodásáról.

I. Érmek: Bagarus Jula k. a. 12 db. ezüst és 3 db. réz érmet; Gyertyánffy Gábor ur Sz. Udvarhelyről egy 1640-iki németalföldi tallért; Kovács Dénes tanító ur Uzonban egy 1703-iki magyar, Petke Lajos ur jegyző Ilyefalván egy 1662-iki lengyel és Simon Sámuel ur Bikfalváról 2 db. magyar s 1 német ezüst érmet; dr. Török Albert udvarhelymegyei alispán ur Zsigmond magyar király aranyát; egy ismeretlen, Császár Bálint sepsiszentgyörgyi polgármester ur közvetítésével, 1 százforintos Kossuth-bankót s a sepsiszentgyörgyi kapitányi hivatal 1 ezüst, 15 réz és ólom érmet, egy 1849-iki 2 ftos osztrák utalványt és 500 db. levélbélyeget voltak szivesek ajándékozni.

II. Régiséggyűjteményünket Simon Sámuel ur Bikfalváról egy régi edényről gyarapította.

III. Könyvek: Benkő Sándor ur Szemerjéről 4 db. 1848-ki kisebb nyomtatványt; Biró Béla ur 1 kötet könyvet; Dvorsák János ur az általa szerkesztett „Idézetek Tárát”; Debreczen város nyomdájá 112 kötet könyvet és füzetet s 2 kötet folyóiratot; Kátó József ur énekvezér Nagy-Borosnyón Benkő János ur közvetítésével 1 kötet mult századbeli s összesen tíz művet magában foglaló halotti beszédet; Pünkösti Lajos ur 1 kisebb nyomtatványt; Sepsiszentgyörgy város kapitányi hivatala 2 kötet hírlapot, egyes hírlapi számokat s 1 kisebb nyomtatványt; dr. Szádeczky Lajos ur Mihály oláh vajdának általa írt életrajzát, s a Petőfi-szobor bizottsága az általa kiadott emlékkönyvet sziveskedtek muzeumunknak ajándékozni. Megkaptuk továbbá a jelenlegi országgyűlés iratait a képviselőház legutóbbi határozata értelmében, összesen 19 kötetet; a „Délmagyarországi Tört. és Rég. Értesítő” legutóbbi füzetét, a „Nemere”, „Székely Nemzet” és „Szolnok-Doboka” cz. lapok november, december és január havi számait, s Becsek Dániel sz.-udvarhelyi nyomdásztól, mint kötelese példányt, 3 kötet könyvet.

IV. Természeti tárgyakat Ba-

garus Jula k. a.-tól 5 db. ásványt és 227 tengeri kagylót és csigát, S.-Szentgyörgy város kapitányi hivatalától 2 db. ásványt, Schwarz Benjamin urtól 2 db. ásványt és Simon Sámuel urtól Bikfalváról 1 kinövéses faágat kaptunk.

V. Képtári gyűjteményünket Révay Pálné úrhölgy volt szives egy általa készített agyag szoborral gyarapítani.

A szives ajándékozók fogadják a Székely Nemzeti Múzeum nevében aláírott legmélyebb köszönetét.

Sepsi-Szentgyörgy, 1883. febr. 2.

Nagy Géza,
a Székely Nemzeti Múzeum öre.

A közönség köréből. *)

Nyílt kérdés

Forró Ferencz kir. tanácsos és Háromszék megye alispánjához.

A háromszéki huszárcsaládok lótap (fourage) pénzalapjából közszékre visszatartott 32.000 frtnyi összeg már évek óta néma hallgatás alatt van; tudunkkal arról sem számadás nem tétetett, sem pedig az érdekelteknek annak hol, kinél és mi módon való kezeléséről felvilágosítás nem adatott; annál fogva tisztelettel kérdezzük:

*) Az ezen rovatban megjelenő cikkek közérdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azonban a közlőt illeti.

Szerk.

Piaci árak

		Kézdí-Vásárhely február 8.		Csik-Szereda február 7.		Sz. Udvarhely január 25.		Gy.-Sz.-Miklós január 27.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza	) tiszta	6	50	6	50	9	10	6	50
	) elegy	5	30	4	50	—	—	6	—
Rozs	) tiszta	4	60	4	—	5	60	5	—
	) elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
Arpa	) tiszta	3	20	—	—	4	50	4	—
	) elegy	2	30	2	—	—	—	3	50
Zab		4	—	4	15	3	50	2	25
Törökbuza		10	—	4	75	6	40	4	50
Kása	) köles	6	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó		8	—	—	—	—	—	7	—
Lencse		—	—	—	—	—	—	—	—
Fuszulyka		—	—	6	—	5	—	6	50
Lenmég		—	—	—	—	—	—	10	50
Kendermag		—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny		—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka		1	30	1	25	3	50	1	60
Marhahus		—	36	—	32	—	40	—	30
Disznóhus		—	40	—	40	—	48	—	48
Juh-hus		—	20	—	—	—	—	—	24
Szalona		—	80	—	80	—	72	—	65
Fagygyu		—	32	—	—	—	36	—	40
Malacz		1	—	2	—	—	—	1	10
Lud		1	—	—	—	—	—	1	—
Récze		—	40	—	—	—	80	—	70
Bárány	) fejér	2	80	—	—	—	—	2	50
	) fekete	4	—	—	—	3	—	3	60
Egy pár csirke		—	70	—	50	—	—	—	50
10 tojás		—	15	—	15	—	13	—	20

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának

MENETRENDJE

(Érvényes 1882. évi május 15-től.)

A Predeal—nagyvárad irány:

Állomások:		Személy vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukarestből	Indul	—	—	—
Predeal	„	—	—	—
Tömös	„	—	—	—
Brassó	) Erk.	—	—	—
	) Ind.	6.13	7.25	—
Földvár	Ind.	6.52	8.01	—
Apáca	„	7.23	9.33	—
Agostonfalva	„	7.51	1.01	—
Kőhalom	„	—	—	—
Héjasfalva	„	10.15	4.01	—
Segesvár	) vendéglő (Erk.)	10.32	4.29	—
	) Ind.	10.52	5.23	—
Medgyes	Ind.	12.06	8.10	—
Kapus	) Elágazás (Erk.)	12.24	8.38	—
	) N.-Sze. vendéglő (Erk.)	12.30	9.50	—
	) ben felé (Ind.)	—	—	—
Tövis	) Elágazás (Erk.)	2.06	12.49	—
	) Gy.-Fehér vendéglő (Ind.)	2.26	2.18	—
	) vár felé (Ind.)	—	—	—
Kocsárd	) Elágazás (Erk.)	3.24	4.09	—
	) M.-Vásár vend. (Ind.)	3.34	4.50	—
	) hely felé (Ind.)	—	—	—
Kolozsvár vendéglő	) Erk.	5.59	8.47	—
	) Indul	6.28	8.20	—
Nagyvárad vendéglő	) Erk.	11.04	6.52	—
	) Indul	11.24	—	—
Budapest	Erkezik	8.21	—	—

A Nagyvárad—predeal irány:

Állomások:		Személy vonat 204. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Budapest	Ind.	7.30	—	—
Nagyvárad (vend.)	Erk.	4.18	2.62	—
	Ind.	5.00	6.50	—
Kolozsvár	Erkezik	9.40	4.58	—
	Indul	10.14	8. —	—
Kocsárd (vend.)	(elágazás) Erkez.	12.38	11.43	—
	(M.-Vás.) Indul	12.48	12.23	—
Tövis (vendéglő)	(elágazás) Erk.	1.47	2.71	—
	(Gy.-Fehv.) Ind.	2.07	3. —	—
Kapus	(Elág. N.-Sze.) Erk.	3.41	5.44	—
	(ben felé, vendgl.) Ind.	3.51	6.52	—
Medgyes	Ind.	4.11	7.72	—
Segesvár (vendéglő)	Erkezik	5.22	9.49	—
	Indul	5.32	10.33	—
Héjasfalva	„	5.50	11.15	—
Kőhalom	„	—	—	—
Agostonfalva	„	8.18	3.51	—
Apáca	„	8.51	4.43	—
Földvár	„	9.23	5.37	—
Brassó (vendéglő)	Erkezik	10.02	6.48	—
Tömös	Indul	—	—	—
Predeal	„	—	—	—
Kure st.	Erkezik	—	—	—

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.

Bgy. sz. 143.

Pályázati hirdetmény.

Belügyminiszter ur 6 méltóságának mult évi december 20-án 48745 sz. a. kelt leirata alapján a csikmegyei közigazgatásnál 5 joggyakornoki állomás rendszeresített évi 300 frt fizetés és 60 frt lakbérilletményvel, megengedtetvén, hogy az ezen állomásokra kinevezett egyének a szükséghez képest vagy a központi közigazgatásnál, vagy pedig a szolgabirodságoknál alkalmaztassanak. Ehez képest ezen állomások elnyerhetésére pályázat hirdetettik, s pályázni kívánók felhívatnak, hogy orvos bizonyítvánnyal és jogvégeztséget igazoló hiteles okmánnyal felszerelt folyamodványaikat főispán ur 6 méltóságánál f. évi február 25-ig nyújtsák be. Csik-Szeredában, 1883. febr. 3.

Becze Antal,
alispán.

2—3

Táncztanítás.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, miszerint folyó évi február 11-ikétől kezdődőleg egy táncztanítási időnyt nyitok, melynek folyama alatt a művészi tánczok tanítására magamat felajánlom, és ígérem, hogy minden jelenleg divatban levő tánczokat, a legmiveltebb izlés szerint, pontosan és könnyen felfogható módon betanítandok.

Táncziskolai helyiségen a k.-vásárhelyi városház nagytermében leendő. Tandíj egy óra 4 frt, gyakorló tánczosoktól 2 frt o. é.

Elfogadok vidékről tanítványokat szállásba jutányos árért. (Lakásom III. kerület, III. udvartér, 24-ik házszám.)

Molnár Mihály,
táncztanító.

2—3

A n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom már több év óta használatban lévő és számtalan sokak által kitűnőnek ismert

egérfogóimat.

Ezen egérfogó egyszeri letetésre megfog 10—15 egeret anélkül, hogy hozzá kellene nyulni, és így ezen egérfogóval naponként 30—40 egeret ki lehet fogatni. Kaphatók: K.-Vásárhelytől, tek. Csizsár Mihály, Brassóban Kammer és Jekelius, Székely-Udvarhelytől Molnár Sándor, Uzonban Temesvári urak kereskedésében; 1 darabnak ára 50 kr. nagyobb vételnél % engedély.

Továbbá ajánlom kitűnő minőségű, finom fajtájú, nagy mennyiségű alma-, körte- és cseresznye-

oltványaimat,

valamint szomorufüz diszfáimat.

K.-Vásárhelytől, 1883. febr. hó.

Hosszu Gyula.

2—2

Ismerősök számára

kérek még néhány „Betegbarát” című könyveskét, mert váratlan gyors felgyógyulásom következtében azt mindenki ismerni szeretné stb. Egy szerencsésen felgyógyultnak e sorai önmagukban beszélnek; ezért csak arra figyelmeztetünk, hogy a „Betegbarát” kívánatra Gorisckek K. egyetemi könyvtárus által (Bécs, I. Istvánút 6.) ingyen és bérmentve küldetik meg, a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 kr.nál a levelező lapért.

7*